

**УХВАЛА
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Носаченко Анни Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 12 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
8 липня 2026 року
№ 65-у(П)/2026

Справа № 3-104/2026(234/26)

Другий сенат Конституційного Суду України у такому складі:

Юровська Галина Валентинівна – головуєчий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Городовенко Віктор Валентинович,
Лемак Василь Васильович,
Первомайський Олег Олексійович,
Різник Сергій Васильович,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Носаченко Анни Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 12 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України звернулася Носаченко А.А. з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, статті 22, частині першій статті 64, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції

України (конституційність) пункт 12 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до пункту 12 частини першої статті 353 Кодексу окремо від рішення суду можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції щодо „призначення експертизи“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду 16 лютого 2026 року ухвалив постанову, якою залишив без змін рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 28 травня 2024 року, ухвалу Київського апеляційного суду від 26 липня 2024 року та постанову Київського апеляційного суду від 22 січня 2025 року.

Щодо ухвали Київського апеляційного суду від 26 липня 2024 року про повернення апеляційної скарги Верховний Суд застосував статтю 353 Кодексу та зазначив, що ухвала Києво-Святошинського районного суду Київської області від 12 вересня 2023 року про відмову в задоволенні клопотання представника Носаченко А.А. – адвоката Алданова Ю.В. про призначення посмертної комплексно-комісійної судово-медичної експертизи у справі за позовом Носаченко А.А. до Старновського В.І. про усунення від права на спадкування та зміну черговості одержання права на спадкування за законом не підлягає оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що внаслідок застосування судами оспорюваного припису Кодексу порушено рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом, змагальність сторін та свободу в наданні доказів, а також право на апеляційне і касаційне оскарження судових рішень.

На підтвердження своєї позиції Носаченко А.А. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодекс, а також на судові рішення в її справі.

3. Другий сенат Конституційного Суду України, розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням неодностайно Першою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 3 червня 2026 року № 133-1(П)/2026 про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Носаченко А.А., виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аргументуючи твердження щодо неконституційності оспорюваного припису Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу вказує на те, що внаслідок „конституційних реформ“ реалізація конституційних прав і свобод зазнала суттєвих змін через „скорочення колись існуючих запевнень“.

Автор клопотання наводить загальні твердження щодо обмеження прав і свобод, процесуальної дискримінації, та не конкретизує, у чому, власне, полягають такі обмеження і дискримінація саме стосовно нього з огляду на обставини судової справи. Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі приписи), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував тверджень щодо неконституційності пункту 12 частини першої статті 353 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті

конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

П О С Т А Н О В И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Носаченко Анни Анатоліївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 12 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**